

WILLEMIJN móét gewoon bewegen.
Ze kan er niets aan doen.

Elke minuut van elke dag is
haar lichaam in de weer.
Want **WILLEMIJN** is een *wiebelkont*.

De andere kinderen gaan zitten,
maar **WILLEMIJN** blijft staan.
Eerst op één voet en dan op één hand.

Geërgerd zegt de juf:
WILLEMIJN *Wiebelkont*,
zit nu toch eens stil!

Ze wervelt en draait, wappert en zwaait ...
'WILLEMIJN *Wiebelkont*, sta nu toch eens stil!'

De andere kinderen lopen netjes in de rij,
maar **WILLEMIJN** doet alsof ze schaatst.
Vrolijk glibbert en glijdt ze heen en weer,
botsend tegen alles en iedereen.